

SANCTISSIMI IN CHRISTO PATRIS
ET DOMINI NOSTRI

BENEDICTI. XIII 10 PONT. MAX CONSTITUTIO

De Regularium, Monachorum & Mendicantium, Episcopali munere insignium vestibus & clericali corona, deque iisdem & ceteris cujuscunque regularis instituti eodem munere abdicatis aut perfunctis Episcopis, inque Ecclesia sibi adsignata non residentibus, ad suorum Ordinum claustra imposterum revocandis.

ROMÆ MDCCLXXVI.

Typis Reverendæ Cameræ Apostolicæ.

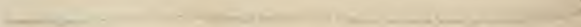
WARRANTED BY THE AUTHOR

BENEDICTA XII
PONT MAX
CONSTITUTIO

In explanation, the following is the
text of the Constitution of the
Council of Trent, as published
by the Holy See, in the year
1563, under the pontificate
of Pius IV. and the same
text is printed in the
original Latin and Italian.

1563

Printed in Rome

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Ustodes super muros Hierusalem a Christo Domino constituti, de omnibus sacerorum virorum Ordinibus in eo, quo decet, sanctioris disciplinae splendore servandis magnam vigilantiam & sollicitudinem gerere debemus; tum vero illud nobis incumbit, ut qui e Regularium, Monachorum & Mendicantium institutis ad onus Episcopale admoventur, majoris observantiae & virtutum specimine gregi sibi subiecto prae luceant, primavique instituti, cui nomen dederunt, insignia, more majorum perpetuo retineant non solum in monastica & regulari professione, sed etiam in specialibus indumentis, inque rasili tonsura, ad planitiem cutis in summo capite circumducta, vel eo gyro & forma, quibus quisque, ut sui Ordinis, Regularis, Monastici & Mendicantis peculiaribus signis, pridem solemniter vitam Deo consecraverat.

I.
Summus Pontifex disciplinae omnium Ordinum, & praecipue regularium Episcoporum, cultus.

Maerorem, quem jamdudum animo premimus; celare diutius non possumus, nec debemus; quippe quem post nostram humilitatem ad summum Apostolatam evectam, praesulum doctrina & pietate praestantium exoptulationes auxerunt; nimirum quod nonnulli Episcopi ex Regularium, Monachorum & Mendicantium familiis assumpti reperiantur, qui brevioribus vestimentis, pristinae suae professioni minime congruis, sed quibus tantum inferiores clerici saeculares uti soleant, se in ipsa etiam civitatum frequentia palam spectandos pati non erubescant, laneasque tunicas, a suorum Ordinum conditoribus praescriptas, & eorundem vitae sanctimonia quodammodo consecratas, induere detrectantes, etiam contra Caeremonialis Episcoporum sanctiones, a Romanis Pontificibus antecessoribus nostris probatas, summa omnium admiratione, vestes sericas praeserant; eo quoque impudentiae, sui status plane immemores, progressi, ut albas chirothecas ad ostentationem gerant, inque pontificalibus Ec-

II.
Episcopi regulares in omnibus suorum Ordinum ritibus, praesertim in vestibus, servare debent.

cleriæ functionibus, unde omnis arrogantiae typhus, & fucus abesse debet, superpelliceum, Episcopis monachis, vel ex Ordinibus mendicantium, proprium, abjicientes, rocchetto tum præsulum, ex clericis secularibus vel regularibus assumptorum, temere adhibeant: nec defuerit qui colores, a suo instituto omnino abhorrentes, in exterioribus vestibus jactare non dubitaverit. Hæc quam dedeçant Episcopos, qui ex monachorum & mendicantium regulis, non sine spiritus Apostolici afflatu conscriptis, modestiam sacerdotalem, numquam ex suis animis obliterandam, ceterasque virtutes, aliis propinandas, haurire debuissent; quosque in majori gradu, quo Spiritus Sanctus eos posuit, auctas retinere oporteret; non jam nostris verbis dicemus, ne ipsi, qui regulam Ordinis fratrum Prædicatorum, quam professi fuimus & profiteamur, quique onus Episcopale per totos quinquaginta annos sustinentes, ejusdem nostri Ordinis sacros ritus, disciplinamque, Deo juvante, in omnibus observare studuimus; ex privato affectu loqui videamur; sed suis verbis dicent Romani Pontifices, qui nobis, in eorum locum longe dispari merito suffectis, exempla, quæ sectari debeamus, reliquerunt. Dicent Concilia, ab iisdem probata, auctorumque Ecclesiasticorum, quos honoris causa Patres, Doctoresque appellamus, documenta memorabunt.

III.

Summi Pontifices, Concilia, & Patres Episcopis regularibus suorum Ordinum vestes servandas præscribunt.

Epist. tom. I. lib. V. pag. 666.

Ut ergo a primis, hoc est a Romanis Pontificibus, ordiamur, inclytæ recordationis Innocentius Papa III. Pennensem Episcopum, Ordinis Cisterciensis olim Abbatem, propterea graviter objurgavit, quod post acceptum Episcopatum, in sui Ordinis injuriam ageret in pluribus, ut apostata; & propriæ conditionis oblitus, picturata sella & chirothecis jericatis uteretur; amplo se galero coronaret, & Cisterciensis Ordinis observantias non custodiret, a quibus eum pontificalis dignitatis susceptio non absolveret, sed earundem onus ei magis auget. Si ad Conciliorum statuta evolunda hinc processerimus, nobis se offeret Canon xxvii. Concilii Œcumenici viii. seu Constantinopolitani iv. decernens, illos, qui monasticam vitam amplexi, Episcopalem meruerunt honorem, conservare schema & amictum monasticorum indumentorum & ipsam beatam vitam; nullumque habere potestatem deponendi jamdictum schema propter typhum & arrogantem voluntatem, ne per hoc inveniatur propriorum transgressor pactorum. Postremo Episcopum, qui monasticarum vestium schema deposuerit aut corrigendum, aut deponendum statuit. Hæc rata habuit Canon xvi. Concilii Œcumenici xii. sive Lateranensis iv. sub jam dicto Innocentio Papa III. definiens, Episcopos monachos deferre habitum monachalem. Hoc idem postea sanxit Synodus Londinensis,

C. Clerici, de vita & honestate Clericorum.

ab Orthobono, S. R. E. diacono Cardinali Sancti Hadriani, & Apostolicæ Sedis Legato, celebrata, cujus Canon v. ita, qui de monasteriis, vel de regularibus locis in Episcopos sunt assumpti, vel de cetero assumentur, suum deferre habitum regularem, speciatim indicit. De inconuenientia & dedecore habitus splendidissimi in Episcopis secularibus, eoque magis in regularibus, extat Canon xvi. Concilii Nicani II. Sed nostrorum temporum regulares Episcopos instruente audiamus Ferrandum Carthaginensis Ecclesiæ diaconum, de beato Fulgentio Ruspensi Episcopo, testantem, Episcopatum sine aliqua ambitione ab illo susceptum; nec ita factum Episcopum, ut esse desisteret Monachus; sed eum, accepta Pontificis dignitate, professionis præterita seruisse integritatem: nunquam pretiosa vestimenta quæsiuisse; orario, sicut Episcopi, nunquam usum, sed pelliceo cingulo, tanquam monachum. Nec vero uni Episcopi; sed & ipsi Romani Pontifices eadem religione se obstringi voluerunt. De magno enim Gregorio intelligimus, una eum, ejus corpore inventum baltheum, qui speciem propositi regularis, olim a sancto Benedicto statuti, manifestaret. De Eugenio III. legimus, lanceam tunicam carni ejus adhæsisse, & diebus ac noctibus cuculla vestitum: intus monachi habitum retinere; extra, se Pontificem & moribus & vestibus exhibere consuevisse. Denique Doctor Ecclesiæ beatus Thomas Aquinas, ob sanctioris doctrinæ excellentiam Angelici elogio cognominatus, cujus hodie festa recolimus, diserte docuit: si qua sunt in regularibus observantiis, quæ non impediunt pontificale officium, sed magis valeant ad perfectionis custodiam, sicut est continentia, paupertas, & alia hujusmodi, ad hæc remanet religiosus, etiam factus Episcopus, obligatus; et per consequens ad portandum habitum suæ Religionis, qui est hujus obligationis signum.

In Vita cap. xviii

Jo. Diac. in Vita lib. 10. cap. viii.

Arnoldus Carnotensis in Vita Sancti Bernardi lib. 1. cap. viii.

2. 2. quest. 185. artic. viii.

IV.

Clericalis coronæ, qua regulares Episcopi tantum distinguendi.

Hæc in sacris receptisque Ecclesiæ codicibus de exteriori amictu & debito Episcopi regularis sancita reperimus, quæ nostrates ejusdem disciplinæ Episcopi sibi dicta meminerint. Rasilem capitis coronam, in orbem expressam ad humilitatem docendam, regulæ monasticæ, Constitutiones, Usus & Consuetudines statim anni temporibus earundem sacris, alumnis renovandam præscribunt: quos postea episcopali caractere insignitos ea maxime distinguendos, nemo indubium vocaverit. Hæc tamen, quæ ex venerandis Ecclesiæ monumentis adduximus, cum per humanam corruptellam, nisi eis occurratur, nobis ipsis spectantibus, in consuetudinem abire videantur, hæc nostra Constitutione Apostolica, firmum robur perpetuis futuris temporibus habitura, ea omnia confirmantes & renovantes, statuimus atque sancimus,

6
cinus, ut ex monastico, regulari & mendicantium instituto ad Episcopalem, seu quancunque aliam dignitatem, etiam S. R. E. Cardinalatum, jam euecti, & imposterum evehendi, universis & singulis sua regula officii & obligationibus, quæ pontificale, sive cuiuscunque alterius dignitatis, aut Cardinalatus, officium minime impediunt, perpetuo subsint: & proinde sui monastici Ordinis, sive alterius regulæ Mendicantium, insignia & propria indumenta lanæ, suoque peculiari colore distincta: rasilem quoque, & ad cutis plantam in summo vertice, vel eo gyro & forma expressam coronam præferant: quibus antea, cum intra eorundem regularium Ordinum claustra Deo militarent, ex solemnibus sua professione, insignia induere & coronam præferre tenebantur: a cuius professionis obligationibus per munus Episcopale nequaquam absolvuntur, aut ullo pacto eximuntur. Propterea huiusmodi Episcopis, ex familiis Regularium, Monachorum, & Mendicantium assumtis, in virtute sanctæ obedientiæ precipimus & mandamus, ut omnia & singula, præsentibus literis nostris hæcenus recensita, unde quaque observare non differant. Si vero, quod absit, hoc agere contemserint, vel neglexerint, eos pœna suspensionis ab exercitio pontificalium, ipso facto incurrenda, tandiu innodatos esse declaramus, donec a contumacia respicientes, ejusdem suspensionis relaxationem a Sede Apostolica meruerint obtinere.

V.

Episcopis regularibus, qui munus suum dimiserint, vel eodem sibi commisso perfuncti sint, ad claustra suorum Ordinum revertendum est.

Quia vero pastoralis nostræ sollicitudinis est non solum excubare pro optimo statu & conservatione Regularis observantiæ in religiosis viris, qui ex monasticis & mendicantibus institutis ad onus Episcopale assumuntur; sed etiam prospicere, ne illi, qui ex his, ceterisque universis Religiosis Ordinibus ad ejusmodi gradum euecti, Ecclesia sibi commissa, postmodum se abdicaverint, ita vivant, ut, qui eos primum in claustris monasteriorum, deinde in culmine Episcopali conspexerant, quique ipsos demum curarum Episcopaliū oneri subductos visuri essent, eis obiicere nullo modo possint, quod ideo ad Episcopatum irreperint, ut hac via Regularem observantiam deserentes, extra sua claustra, quasi nullum unquam religiosum Ordinem professi, vitam ducerent; hæc animum nostrum, omnium quorumcunque Ordinum Regularium honoris amantissimum, permovent, ut Apostolica auctoritate adprobemus, confirmemus, & tanquam præsentibus inserta habeamus decreta duo, ab antecessoribus nostris felicitatis recordationis Alexandro VII. die xx. Julii anno Domini MDCLXII. & Clemente XI. die xi. Junii MDCCXV. vulgata: quibus decretis regulares ad transmarinos Episcopatus, sive ad Vicariatus Apostolicos translati; vel etiam Ecclesiarum administratores, aut visitato-

tatores creati, quotiescunque in locis & Ecclesiis, sibi in
 Episcopalis dignitatis collatione adsignatis, minime rese-
 derint, vel Episcopatum dimiserint, aut munere suo per-
 functi fuerint, seu quomodocunque a schismaticis vel infi-
 delibus impediti, munus Episcopale exercere non possint,
 jubentur ad pristina suorum Ordinum claustra reverti, cum
 reliquis confratribus suis sub eodem instituto religiosam vi-
 tam ibidem acturi. Hujusmodi autem Episcopis, tam pio
 disciplinæ regularis instinctu ad suos redeuntibus, Apostolica
 largitate concedimus, ut in sua provincia quodcunque Ordini
 sui cœnobium & monasterium, ubi commode & religiose
 degere possint, sibi pro libitu eligant; ideoque volumus &
 præcipimus, ut illorum præfides & superiores regulares con-
 gruas eis & honestas cellulas in cœnobiis & monasteriis, ab
 eisdem electis, adsignent. Itaque Monachis, Mendicantibus,
 & cujuscunque Ordinis regularibus, qui onere Episcopali sibi
 imposito deinceps quomodocunque, etiam ultro, se abdicave-
 rint, præcipimus, eosque monemus in Domino, ut ad suorum
 Ordinum cellulas ultro quoque regrediantur: qua in re san-
 ctitate & doctrina illustrium & magnorum præsulum exempla
 eis imitanda proponimus, Cœlestini Papæ V. antecessoris
 nostri, Gregorii Nazianzeni, Petri Damiani, aliorumque,
 ob virtutes sacerdotales omnium sæculorum præconiis maxi-
 me dignorum antistitem; ut interim sileamus, legationibus
 & muneribus clarum Ardicinum juniorem a Porta Alerien-
 sem Episcopum & S. R. E. presbyterum Cardinalem tituli
 Pammachii, a felicitis recordationis Innocentio Papa VIII.
 renunciatum. Is enim, annuente Pontifice, dimissis digni-
 tatibus, vetus propositum in sacram Camaldulensium ere-
 mium fugiendi, resumere, atque ultro executioni man-
 dare, sanctum existimavit. Ubi vero, quod minime credi-
 mus, iidem regulares paternis nostris adhortationibus
 aures adcommodare noluerint, his nostris, perpetuum ro-
 bur habituris, decernimus, volumus & præcipimus, ut Mo-
 nachi, Mendicantes, & cujuscunque alterius instituti Re-
 gulares, specialissima etiam mentione digni, qui episcopatu,
 sibi pridem collato quacunque de causa se impostero
 abdicare permisi fuerint, claustra suæ religionis repetere
 omnino teneantur, & debeant; iis tantum exceptis, qui a
 nobis, sive a Romanis Pontificibus antecessoribus aut
 successoribus nostris obtinuissent vel obtinebunt facultate
 expressam vivendi extra claustra, sacro alicui mu-
 neri, quod cum vita claustrali exerceri non posset, ex pe-
 culiari voluntate nostra, vel eorundem antecessorum aut
 successorum nostrorum, speciâtim addicti: quod qui-
 dem munus respiciat servitium & obsequium nostrum, vel
 successorum nostrorum, sive hujus Sanctæ Apostolicæ Sedis.

Eis

8
Eis autem, vel eorum cuilibet, qui hanc Constitutionem violare tentaverint, vel eam quomodocunque neglexerint, omni usu pontificalium, etiam cum facultate & permissione cujuscunque Episcopi exercendorum, penitus & undequaque interdicimus: sique perseveraverint in contumacia non redeundi ad claustra, post annum sint eo ipso suspensi a divinis.

VI.

Omnia his literis
comprehensa perpe-
tuo servanda.

Omnia vero & singula Romanorum Pontificum decreta, Conciliorum canones, Patrum dicta, sententias, regulas, Constitutiones, Usus, Consuetudines, statuta, his nostris literis memorata, post maturam hac de re habitam deliberationem, ex certa scientia, auctoritate nostra confirmamus, innovamus & stabilimus, inque plenario robore perpetuis futuris temporibus servanda sancimus, presentesque semper validas fore, sicque, & non aliter, per quoscunque Judices semper judicari, interpretari, & definiri debere statuimus. Quidquid autem secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus, non obstantibus privilegiis, concessionibus, ordinationibus, aliisque contrariis quibuscunque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae constitutionis, confirmationis, innovationis, sanctionis, declarationis, suspensionis, praeccepti, decreti, interdicti, & voluntatis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare praesumerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum anno Dominicae Incarnationis millesimo septingentesimo vicesimo quinto, nonis Martii, pontificatus nostri anno secundo.

P. Card. Prodatur. F. Card. Oliverius.

V I S A

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

Lucas Martinettus.

Anno a Nativitate Domini millesimo septingentesimo vicesimo sexto, Indictione quarta, die vero 4. mensis Aprilis, Pontificatus autem SS. in Christo Patris, & D. N. D. BENEDICTI divina providentia Papae XIII. anno secundo, supradictae Literae Apostolicae affixae, & publicatae fuerunt ad valvas Basilicarum, Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariae Majoris de Urbe, & in acie Campi Florae, ac aliis in locis solitis, & consuetis per me Dominicum de Martinis Apost. Cursorem.

Nicolaus de Cappellis Curs. Mag.